

Meghalt a Zöldvadász

(A Világ tudósítójától.) Huszonnégy évi szolgálat után, amelyet önzetlenül szentelt a jó, hetyke magyar bakáknak, cselédlányoknak és szabószédeknek, végelgyöngülésben minden elhunyt a városligeti Zöldvadász. Halálának közvetlen oka: az Andrássy út. Esős, ködös, lucskos koratavaszi napon lettek el teljes részvétlenség mellett a Hermina út és a Borostyán ucca sarkán. Hamvai fölött ott terjeng a mindent feledtető idő...

Hónapok óta dolgoznak a munkások a Széchenyi fürdő és a Hermina út között az útszakaszon. Meghosszabbítják az Andrássy utat, a milleniumi oszloptól a Hungária útig, később még tovább. A Hermina útig már kiépült ez az útszakasz, amelynek két szélén facsometéket ültettek szép sorjában. Nyílegyenesen törtet keresztül a Városligeten a külső Andrássy út s ami útjába akad, azt könyörtelenül elsöpri, félrelöki. A Sziklay-színkör már nincs többé, az Angol-park egy részét is levágja az új út, amely most keresztülzsele és megölte a Zöldvadászt. Gazdája, Völgyesi Adolf, is elment az útból; modern népvendéglőt nyitott Szent László úti telkén.

Kitelepítik az egész bódé- és népkocs-tábor, szétszórják a gyorsfényképezékek sátraikat és a viskóhullák fölött diadalmasan tör előre a civilizáció.

Borostyán ucca

Új, kimosdatott és megfésült, szolid nyári népvendéglők nyílnak most a tervezett Andrássy út mellett, a régi világ temetője fölött. De a sötét, lámpátlan, hírből is alig ismert Borostyán uccában még temetetlenül hevernek a Zöldvadász omladozó deszkabódéi és vályogviskói.

A falamázolt Zöldvadász már alig-alig látható. Hanem azért a roskadozó vályogfalak között még mindig ott tanyázik tizenhárom proletárcsalád. Hiába mondták föl nekik, hogy lebonthassák a roskadó, málló, legalább százesztendőcs putrit, lakói még nem kaptak más szállást, ahol meghúzódhassanak. A „ház“ tetejéről hosszú deszka

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Kálmán Imre*
Cím: *Meghalt a Zöldvadász*

Cím: *Világ*
Év: *3m* (Hely)
Dátum: *1925. 5. 9.* (Idő)
(Köt. v. füz.) (Oldal)

640.24
Hely: "Zöldvadász" Értelen
Idő: "1925"
Személy
Helyszám

lóg lefelé, hónapok óta egy szál szög tartja. A szél ide-oda lengeti ezt a súlyos deszkát, tik-takk, mint valami ócska falióra sétáló-ját. A falakba vágott, piszkos, törött üvegű egyik ablakocskában ott szomorodik egy szív. Mézeskalácsból való...

Itt a piros, hol a piros?

Jó negyedszázad előtt burjánzott itt föl a tipikus ligeti élet. Csak az eső meg a napfény viselt gondot a széles, füves rétre, a bokrokra. Ez a táj akkoriban még lehetett vadregényes. Oly messze esett a várostól, hogy kirándulónak lehetett nevezni azt, aki elgyalogolt oda. És vasárnapként meg-elevenedett a bokrok környéke. Viték az elemőziás batyukat, hozták a kocsisbort a közeli korcsmából, letelepedtek a fűre, daltak, hancúroztak a bakák, a krájlzerolegények meg a jasszok. Ittak, itatták a lányokat és táncoltak a fűvön, harmónika síkongása mellett. Aztán teltek-múltak a vasárnapok, mind többen telepedtek a zöld fűre, amelyből egyszerre csak kiemelkedett a „sufnik“ és bódék tábora. Ekkor épült szinte egy hétről a másikra a *Hungária-kert*, a régi *Cserebogár*, a *Freund Toncsi* bácsi „táncsterme“, meg a híres és hírhedt *Zöldvadász*. A harmónika helyett jött a rezeshanda, a bor helyett pedig a habzó sör. És már ott táncoltak a Julikák meg a

Liliomok a porondon és a deszkapallón, Jött aztán a gyorsfényképező, dühöngött a kugligolyó és a fából összerótt asztalok körül éj- és naphosszat verték a blattot. Itt a piros, hol a piros? Ez a kártyajáték járta a Zöldvadász-ban, krajcárokra. (Ki játssza már ma az „itt a piros, hol a piros?“-t) Néha kicska is csillant, vér is kibuggyant, de csak addig, míg jó távol esett a „konstábler“ szaga...

Fa vagy lyuk

Akkor éltek itt a tekepálya hidalgói. A professzionista kuglizók ezüst ötkoronás lépveszsjével csalták magukhoz a „madrak“-at. *Fa vagy lyuk*: ez volt a jelszó. Fát találtak a kugligolyó, vagy lyukat. Ötöt kínáltak egy ellen és bedűtötték a söröző burgereket. Csakhogy a pálya finesszel épült. Lejtősen fölfelé. Ritka volt egy találat is, amatőr, be nem avatott kezéből. A koronások és forintosok pedig gyűltek a profimatadorok nadrágzsebében.

Persze, mellbevágások, „mellporok“ is estek néha. De az nem volt baj. A cselédlányok azért zavartalanul viháncoltak, élvezték a vasárnapi nyarat és zsebükben csücskéből bogozták kifelé a hatosokat. A lovag nem panaszkodhatott és nem vette zokon, ha Marcsa és Örzse, elfogván őket a költekezés mómora, így szólott oda a kelleneknek:

— Most én fizetek!

A gyöngyéletbe azonban csakhamar beleszótt a rendőr és a sipisták meg a híres cinkelők már csak ritka vasárnapokon grasszáltak.

A megfizethetetlen tehetség

Kiabrudalt fináncok, lezüllött tanítók, le-vegöl- be szerelmes, munkátlan csavargók is akadtak a Zöldvadász hírhedt sipistái között. Nem voltak sokan, „mert erre születni kell“. Öten-hatan összeálltak és közös kasszára dolgoztak. Hagyták egy ideig nyerni a pasast, aztán kifosztották utolsó krajcárjából is. Közben ittak és alig várták, hogy együtt legyen a bank. Ha aztán megvolt a napi „lözung“, félreült a banda, a kicskákat beleszúrták az asztalba és jött a komoly csata: egymásközt. Aki veszített, kész volt; félreült, vagy mehetett újabb vadászatra. Aki nyert, antúl inkább meggyült a baja a többivel. Hajnal felé már sípolnia kellett a rendőrnek nem egyszer. Akkorra már egymásba akaszkodtak a sipisták és ordítottak:

— Nélkülem nincs pali. Ha én nem vagyok, mehetek a sárgába!

— Az én tehetségemet nem lehet megfizetni...

De a rendőrszagra szőtrebbentek és a következő vasárnap már megint együtt volt a banda. Frissen és elszántan a közös munkára...

A jasszok, sipisták és kuglimanok aztán elmentek a lövészárokbá, tekézni és kártyázni a halállal. Mire visszazállingóztott közülök egy-kettő, addigra már a Zöldvadász is megroskadt. Százszázalékos rokkant lett. Tavaly már eltöltötték mellőle a katonákat is. Most pedig nekiment az Andrássy út és megölte az autóbuzs.

Nyárra, vagy őszre pedig lebontják a falait, széthordják a deszkákat és a borostyánuccai rozoga ablakból eltűnik a mézeskalácsszív...

Kálmán Imre.